

toniowych aż do odwołania z prowizorycznym pozostawieniem dotychczasowego charakteru handlu (wymienić detalicznego czy hurtowego). W razie udzielenia w przyszłości definitywnej koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych, zezwolenie niniejsze nie przesądza bynajmniej czy koncesja wspomniana wydaną zostanie na sprzedaż detaliczną czy też na sprzedaż hurtową. Zezwolenie niniejsze wydaje się pod warunkiem, że sprzedawca będzie się ściśle stosował do instrukcji dla sprzedawców wyrobów tytoniowych, którą wyda Minister Skarbu".

W razie gdyby co do osoby zgłaszającego się sprzedawcy zachodziły te przeszkody, które w myśl ustawy o monopolu uzasadniają cofnięcie koncesji ze względu na popełnione przestępstwa karno-skarbowe, winien urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych wstrzymać się z umieszczeniem wspomnianej wyżej klauzuli i przedłożyć sprawę izbie skarbowej, która w tym wypadku może pozwoleń na dalszą sprzedaż odmówić. Od decyzji tej przysługuje prawo rekursu do Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

4) na obszarze województwa śląskiego, na którym z powodu technicznych trudności sprzedawcy wyrobów tytoniowych nie złożyli dotąd przepisanych w art. 50 i 53 ustawy o monopolu tytoniowym doniesień, obowiązani są oni do uczynienia tychże doniesień obecnie w terminie do 30 listopada 1922 r. przestrzegając w tym względzie postanowień § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 566). Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, którym doniesienia powyższe zostaną przedłożone, umieszczają na nich klauzulę podaną w ustępie 3 przy analogicznym zastosowaniu wszystkich innych postanowień powyższego ustępu.

W powiatach województwa śląskiego, które dawniej stanowiły t. zw. Śląsk Cieszyński, należy co do udzielonych tam już dawniej koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych zastosować postanowienia analogiczne jak w ustępie I-ym.

§ 21. Stosownie do postanowienia art. 5 ustawy o monopolu tytoniowym uprawa liści tytoniowych dozwolona być może tylko za zezwoleniem kompetentnej władzy skarbowej.

Warunki, pod którymi zezwolenia powyższe będą wydawane, jak również oznaczenie obszarów Państwa na których uprawa liści tytoniowych może być dopuszczona zawierać będzie osobne rozporządzenie Ministra Skarbu. Uprawa liści tytoniowych dla własnego użytku dozwolona wyjątkowo w latach ubiegłych zostaje z rokiem 1923 bezwzględnie zakazana na całym obszarze Państwa Polskiego. Przekroczenie tego zakazu pociągnie za sobą kary przewidziane w art. 22 do 24 ustawy o monopolu tytoniowym.

§ 22. Pod pojęciem należności monopolowej (art. 9 i 30 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) rozumieć należy zysk monopolowy przypadający Skar-

bowi od wyrobów tytoniowych fabryk prywatnych i obliczony w stosunku procentowym do detalicznej ceny sprzedażnej tychże wyrobów, w sposób ustanowiony w § 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Przy obliczeniu tego zysku bierze się za podstawę najwyższe gatunki wyrobów, a mianowicie:

- 1) przy papierosach gatunek luksusowy A,
- 2) „ tytoniach krajanych gatunek najprzedniejszy,
- 3) przy cygarach gatunek luksusowy A,
- 4) „ cygaretkach gatunek przedni,
- 5) „ tabace do zażywania gatunek przedni,
- 6) „ machorce i tytoniu do żucia gatunek normalny (t. j. jedyny jaki przewidziany jest w cenniku),
- 7) liście tytoniowe należy przy tem obliczeniu traktować jako tytoń krajany gatunku najprzedniejszego.

§ 23. W myśl art. 35 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) winny gromadzenia wyrobów tytoniowych ponad normę ustaloną przez Ministra Skarbu, ulega karze konfiskaty zapasu, w razie zaś powtórzenia nadto karze grzywny do 100.000 mk.

Jako normę w znaczeniu powyższego artykułu ustanawia się 10.000 szt. papierosów, 10 kg. tytoniu krajanego (lub machorki), 3.000 sztuk cygar lub cygaretek, 5 kg. tabaki do zażywania, 5 kg. tytoniu do żucia.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

917.

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami

z dnia 6 listopada 1922 r.

w przedmiocie uchylenia rozporządzenia z dnia 11 stycznia 1922 r. w przedmiocie przewożenia zwłok.

Na zasadzie pkt. c art. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 11 stycznia 1922 r. w przedmiocie przewożenia zwłok (Dz. U. R. P. № 6, poz. 47) uchyla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Naczelnym Nadzwyczajnym Komisarzem do walki z epidemjami: *Chodźko*